

Sygn. akt I 1 C 1738/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku Wydział I Cywilny Sekcja ds. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Mariusz Kądziera

Protokolant: Natalia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2019 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. H. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G.

o ustalenie

1. Oddała powództwo;
2. Odstępuje od obciążenia powódki kosztami procesu.

I 1 C 1738/18

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 7 listopada 2017 r. powódka J. H. (1) wniosła o ustalenie nie istnienia umowy z pozwanym (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G. .

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu Gdańsk-Północ w Gdańsku i oddalenie powództwa wskazując na to, iż powódka nie udowodniła roszczenia tak co do zasady jak i wysokości. W piśmie tym pozwany wskazał, że w pozwie brak informacji zarówno co do kwot uiszczanych przez powódkę przed zawarciem przedmiotowej umowy jak i po jej zawarciu.

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2018 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu Gdańsk-Północ w G..

W piśmie z dnia 28 września 2018 r. , - odpowiedzi na pozew, pozwany wniosł o oddalenie powództwa kwestionując je tak co do zasady jak i wysokości. Operator wskazał, iż złożył w terminie 14 dni odpowiedzi na wszystkie reklamacje złożone przez odbiorcę , w tym w szczególności na reklamację z dnia 21 maja 2017 r. w dniu 8 czerwca 2017 r., a ponadto merytorycznie do niej ustosunkowano się odpowiedzi z dnia 14 czerwca. Z ostrożności procesowej pozwany wskazał, że nawet gdyby przyjąć, iż wiadomość z dnia

8 czerwca nie mogła być traktowana jako odpowiedź na reklamację, to już w tej z 14 czerwca odniesiono się merytorycznie do reklamacji, a tym samym ewentualne opóźnienie wynosiło 10 dni co odpowiadało by bonifikacie w kwocie 156 zł.

Na rozprawie w dniu 27 września 2019 r. powódka wskazała, że nie podpisała przesłanej jej umowy kompleksowej, wobec czego nie doszło do jej zawarcia. Na tej samej rozprawie pozwany wskazał, że umowa została zawarta skutecznie na odległość wobec czego nie wymagała złożenia podpisu pod umową, konsumentowi wskazano stawki za kilowatogodzinę, dodatkowe pakiety, a powódka wyraziła na to zgodę, wobec czego wszelkie warunki do zawarcia umowy zostały spełnione.

Sąd ustalił co następuje:

J. H. (1) zawarła z (...) S.A. w G. umowę kompleksową nr (...) z dnia 14 lutego 2011 r. / okoliczność nie kwestionowana przez strony pismo k. 44/.

W trakcie rozmowy telefonicznej przedstawiciel (...) S.A. w G. z J. H. (1), powołując się na wcześniejszą umowę kompleksową zaproponował modyfikację dotychczasowych warunków poprzez określenie stałej stawki za 1 kWh na okres 2 lat, ustalenie dodatkowej opłaty handlowej i przyznanie pakietu pomocy w razie awarii /pakiet fachowców / - nagranie k. 69/.

Pismem z dnia 23 czerwca 2017 r., powołując się na rozmowę telefoniczną z dnia 16 czerwca 2017 r. (...) S.A. przesłała projekt umowy kompleksowej w ramach oferty Fachowcy z Energią Pakiet P., wraz z kompletem dokumentów. Równocześnie poinformowano o kolejnym kontakcie telefonicznym ze strony operatora, w celu zaakceptowania warunków umowy i potwierdzenia jej zawarcia. / k. 40/. Operator przesłał J. H. (1) umowę z dnia 16 czerwca 2017 r. – „Umowa Kompleksowa dla konsumentów” dla lokalu położonego w G. przy ul. (...). W umowie ustalono grupę taryfową (...) umowa k. 34/.

W trakcie rozmowy przeprowadzonej z operatorem w dniu 3 lipca 2017 r. powódka potwierdziła fakt otrzymania pisemnej wersji umowy, zapoznanie się z jej warunkami, potwierdziła zgodę na zawarcie umowy / nagranie plik „2017-7-3-13-18-34” k. 69/.

W piśmie z dnia 9 sierpnia 2017 r., złożonym jako reklamacja, powódka domagała się wystawienia faktury korygującej na kwotę 17 zł i zwrotu kwoty 70 zł. W piśmie tym wskazano, iż w trakcie rozmowy telefonicznej obiecano jej obniżenie rachunku telefonicznego, jednakże od tej chwili nie potwierdzała ona żadnej umowy ani jej nie podpisywała, nie uznaje przy tym żadnych umów na odległość. Do pisma dołączono zestawienie zużycia prądu i wysokości opłat za okres od stycznia do sierpnia 2017 r., w tym za lipiec i sierpień 2017 r. na nowych zasadach, w na których rachunki zwiększono o 16,81 zł.

Pismem złożonym w dniu 29 **sierpnia 2017 r.** powód J. H. (1) złożyła reklamację, w której zażądała korekt faktur i w zakresie nieprawidłowości w rozliczeniach z tytułu sprzedaży energii elektrycznej, bezpodstawnego wezwania do zapłaty, wnosząc o anulowanie naliczonych odsetek i opłat /eBOK/ (...) z dnia 5 maja 2017 r k. 18-23/.

W piśmie z dnia **24 sierpnia 2017 r.** – (...), operator odmówił uznania reklamacji za zasadną, wobec poinformowania odbiorcy o opłacie handlowej, potwierdzenia otrzymania i zaakceptowania przez nią dokumentów/k. 25 i 39/

W odpowiedzi z dnia **12 września 2017 r.** – (...) poinformowano J. H. (1) o przyjęciu do rozpatrzenia reklamacji / k. 38/.

W dniu 25 września 2017 r. operator otrzymał pismo powódki, w którym ponownie wniosła o uznanie jej reklamacji, wobec braku podpisania umowy kompleksowej i doręczenia jej dopiero po wakacjach a nie w czerwcu 2017 r.

W piśmie z dnia **12 października 2017 r.** operator, odpowiadając na pismo odbiorcy z dnia **26 września 2017 r.** poinformował J. H. (2) o tym, że podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko przedstawione we wcześniejszej korespondencji /k.22/. Podobna informacja została przekazana powódce w piśmie z dnia 3 listopada 2017 r. /k. 21, 35/.

Sąd zważył co następuje:

Powódka dochodziła ustalenia nie istnienia umowy z dnia 16 czerwca 2017 r., wnosząc tym samym powództwo o ustalenie. Równocześnie jednak zarówno w złożonych reklamacjach jak i w uzasadnieniu pozwu wskazywała, iż kwestionuje obciążenie jej dodatkową opłatą handlową a w reklamacji złożonej w dniu 9 sierpnia 2017 r. domagała się wystawienia faktury korygującej do faktury z 7 lipca 2017 r. i szacunkowej zapłaty kwoty 70 zł. / reklamacja k. 44/. Tym samym na podstawie faktów przytoczonych w pozwie i dołączonych do niego dokumentów możliwe jest sformułowanie roszczenia o zapłatę konkretnej kwoty. Można w tym przypadku wskazać początek istnienia kwestionowanego przez powódkę stosunku prawnego, wysokość kwestionowanych przez nią opłat, a tym samym możliwe jest wyliczenie roszczenia. Tym samym, zdaniem Sądu brak po stronie powódki interesu prawnego dla żądania ustalenia nie istnienia stosunku prawnego, skoro posiada dalej idące uprawnienie- do żądania zapłaty. Już więc tylko na podstawie art. 189 kpc a contrario powództwo podlegało oddaleniu.

Dodatkowo wskazać należy, iż analiza treści obu rozmów wskazuje na wyczerpanie przez operatora obowiązków wynikających z art. 20 i 21 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. .

W szczególności pamiętać jednak należy, iż w istocie w grę nie wchodziło w tym przypadku zawarcie nowej umowy a tylko zmiana jej warunków. Wprawdzie żadna ze stron nie przedstawiła wcześniejszej umowy kompleksowej z 2011 r., jednakże w rzeczywistości przedmiotem negocjacji między stornami były określenie terminu trwania umowy, ustalenie stałych i niezmiennych elementów opłat. Podkreślić jeszcze raz należy, że z okoliczności sprawy, a szczególnie z treści pozwu wynika, że strony już łączyła umowa kompleksowa,

a na skutek przedmiotowych uzgodnień telefonicznych doszło tylko do zmiany jej warunków, w szczególności poprzez „zamrożenie” stawek za i 1kWh energii i ustalenie dodatkowej opłaty handlowej. Treść pliku „ 2017-6-16-9-13-54” potwierdza wyczerpanie przez operatora przesłanek z art. 20 ust. 2 powołanej ustawy, w szczególności przedstawiono o cel rozmowy, szczegółowo zreferowano treść oferty. Nie budzi wątpliwości także to, iż umowa została przesłana powódce w formie pisemnej. W kolejnej rozmowie, plik : „ 2017-7-3-13-18-34” konsument wyraźnie potwierdził fakt otrzymania w formie pisemnej warunków umowy, zapoznania się z nimi a także zamiar zawarcia umowy na proponowanych warunkach. Zapis rozmowy jest wyraźny, nie budzi wątpliwości, a tym samym nie budzi wątpliwości fakt zawarcia umowy przez powódkę, a w zasadzie zmiany jej dotychczasowych warunków.

Także więc oceniając wyczerpanie przez operatora obowiązków wynikających z art. 20 i 21 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, wskazać należy, iż (...) S.A. w G. zadość uczynił nałożonym w tym przypadku na niego obowiązkom, wobec czego uznać należało, iż umowa datowana na 16 czerwca 2016 r. stanowi skuteczną modyfikację wcześniejszej umowy kompleksowej.

Stan faktyczny w sprawie nie budził w istocie wątpliwości i został ustalony na podstawie zaoferowanych przez strony dokumentów oraz plików z nagrań z rozmów w dniu 16 czerwca 2017 r. i 3 lipca 2017 r. / k. 69/. Zarówno opisane wcześniej dokumenty jak i treść zapisu z rozmów telefonicznych nie budziły wątpliwości wobec czego należało dać im wiarę.

Powódka przegrała wprawdzie proces w całości, jednakże, zdaniem Sądu istnieją, w tym szczególnym przypadku, podstawy do zastosowania art. 102 kpc. O tym, że w grę wchodzi szczególnie uzasadniony przypadek, decyduje nie

tylko wyjątkowo trudna sytuacja materialna powódki, co znalazło wyraz w zwolnieniu jej przez Sąd, postanowieniem z dnia 11 grudnia 2017 r. /k. 7/ z kosztów sądowych, ale także treść łączącego strony stosunku prawnego i podstawy rozstrzygnięcia. Pamiętać bowiem należy, że powódka, mimo wątpliwości co do treści łączącego strony stosunku prawnego lojalnie wywiązywała się z nałożonych na nią obowiązków finansowych. Konsument wyczerpał wszelkie możliwości reklamacyjne wynikające tak z postanowień umowy jak i przepisów prawa i dochodzenie jego praw mógł zrealizować wyłącznie na drodze sądowej. Biorąc pod uwagę podstawę rozstrzygnięcia, a także oczywistą dysproporcję w możliwości zapewnienia profesjonalnej obsługi prawnej skutkująca niemożnością prawidłowego sformułowania żądania uzasadnia potraktowanie tego wypadku jako szczególnego, uzasadniającego odstąpieniem od obciążenia powódki kosztami procesu. Podkreślić należy, że w ocenie Sądu, nie w każdym przypadku sporu konsumenta z dostawcą energii elektrycznej istnieją podstawy do takiej oceny. Jest to wypadek szczególny, jednostkowy, z omówionych powodów uzasadniający zastosowanie tej wyjątkowej instytucji, w oparciu o art. 102 kpc. Wobec powyższego na podstawie art. 102 kpc orzeczono jak w pkt. 2 wyroku